

- ☑ Środowisko naturalne jako miejsce kompleksowej terapii - projektowanie ogrodów sensorycznych i ich znaczenie dla poprawy funkcjonowania psychicznego i fizycznego osób w różnym wieku - Zapisy (24-25.11.2016 r.)
- ☑ Standard terapii logopedycznej dzieci z padaczką - Zapisy (24-25.11.2016 r.)
- ☑ Badania słuchu - cel, technika wykonywania oraz interpretacja wyników - Zapisy (24-25.11.2016 r.)
- ☑ The toxic lesions of the digestive tract
- ☑ Iodine deficiency prevention depending on its regional peculiarities
- ☑ Warsztaty plastyczne: "Sztuka mnie opisuje"
- ☑ Zabawy i ćwiczenia wspierające funkcjonowanie ruchowo-sensoryczne dziecka z autyzmem
- ☑ O czym mówią rysunki dzieci
- ☑ Warsztaty dla dzieci: "Uśmiech to zdrowie"
- ☑ Laboratorium Pluszowego Misia
- ☑ Pierwsza pomoc w praktyce
- ☑ Szycie chirurgiczne
- ☑ Wykorzystanie metod pedagogiki cyrku w pracy z dzieckiem autystycznym
- ☑ Skład ciała- szybka, wiarygodna i bezbolesna ocena dzięki nowoczesnej metodologii i aparaturze
- ☑ Neuronaukowe wymiary i konteksty edukacji - od teorii do praktyki
- ☑ Mam trudności w uczeniu się a chcę się uczyć szybko i skutecznie!
- ☑ Pedagogika Marii Montessori. Rozwijanie potencjału człowieka - założenia i sposoby realizacji

"Środowisko naturalne jako miejsce kompleksowej terapii - projektowanie ogrodów sensorycznych i ich znaczenie dla poprawy funkcjonowania psychicznego i fizycznego osób w różnym wieku"

ZAPISY NA WARSZTAT ODBĘDĄ SIĘ W ŚRODĘ I CZWARTEK (24-25.11.2016 r.)

Osoby prowadzące:

Aleksandra Matyjasek, Rafał Matyjasek

Doświadczanie piękna i harmonii naturalnego krajobrazu wywołuje w człowieku pozytywne odczucia, które przekładają się na całokształt jego funkcjonowania. W literaturze obecne są naukowe dowody na to, że kontakt z przyrodą ma charakter terapeutyczny i przyczynia się do wzrostu sprawności psychicznej, fizycznej, emocjonalnej i społecznej zarówno u osób z różnymi deficytami, jak i u ludzi zdrowych. Wykorzystanie elementów przyrody w celach leczniczych, określane jest jako

hortiterapia (terapia ogrodnicza, od łac. hortus – ogród) i stanowi innowacyjny, uzupełniający tradycyjne leczenie sposób rehabilitacji. Naturalne oddziaływania lecznicze prowadzone są w miejscach specjalnie do tego zaprojektowanych – ogrodach sensorycznych. Terapeutyczny charakter tym obszarom nadaje odpowiednio dobrana roślinność, zaprojektowane warunki techniczne (tzw. elementy małej architektury) oraz zaplanowane oddziaływania specjalistyczne, które umożliwiają wielokierunkowe usprawnianie pacjentów. Odwołanie się do powyższych założeń otwiera przed ekspertami z różnych dziedzin nowy obszar doświadczeń naukowych oraz daje możliwość praktycznego wykorzystania wielospecjalistycznej wiedzy z pogranicza architektury krajobrazu, ogrodnictwa oraz szeroko rozumianych nauk o człowieku (medycyny, logopedii, psychologii, pedagogiki). Ze względu na interdyscyplinarność omawianego zagadnienia, prezentowana tematyka skierowana jest zarówno do specjalistów z zakresu planowania przestrzeni, jak i terapeutów pracujących z dziećmi oraz z osobami dorosłymi. Celem warsztatu jest przedstawienie znaczenia hortiterapii, omówienie zasad projektowania ogrodów sensorycznych z uwzględnieniem roślinności i elementów małej architektury oraz zaproponowanie konkretnych oddziaływań terapeutycznych bazując na autorskich koncepcjach projektowych.

“Standard terapii logopedycznej dzieci z padaczką”

ZAPISY NA WARSZTAT ODBĘDĄ SIĘ W ŚRODĘ I CZWARTEK (24-25.11.2016 r.)

Osoby prowadzące:

Magdalena Kozłowska, Zakład Logopedii i Językoznawstwa Stosowanego UMCS w Lublinie

Problem padaczki występującej u dzieci jest bardzo złożony- wielość nakładających się czynników patogennych o różnym natężeniu oraz procesów plastyczno-kompensacyjnych, u dzieci będących na różnych etapach szeroko rozumianego rozwoju, powoduje ogromną różnorodność ujawnionych typów odchyłeń od normy, stopni ich natężenia i konfiguracji objawów. Odpowiednio wcześnie podjęta i dobrze zaprogramowana terapia logopedyczna aktywizuje mechanizmy neurokompensacyjne młodego mózgu, stymuluje rozwój kompetencji językowej i komunikacyjnej dziecka z padaczką, co umożliwia złagodzenie skutków działania mechanizmów neurodezintegracyjnych i przywraca dziecku możliwość pełnego uczestnictwa w życiu społecznym. Celem warsztatu będzie zapoznanie Uczestników ze standardami postępowania logopedycznego w przypadku dzieci z padaczką.

Plan warsztatu:

1. Padaczka – najczęściej występujące zaburzenie neurologiczne wieku rozwojowego;
2. Czynniki wpływające na obraz zaburzeń u dzieci z padaczką: mechanizmy

psychopatologiczne (czynniki biologiczne, farmakologiczne, środowiskowe) oraz mechanizmy naprawcze (neuroplastyczność mózgu i kompensacja);

3. Obraz zaburzeń w padaczkę wieku rozwojowego: zaburzenia językowe, komunikacyjne, emocjonalne, poznawcze, ruchowe;

4. Obraz zaburzeń: studium przypadku;

5. Standard postępowania logopedycznego:

a. Diagnozowanie;

b. Postępowanie logopedyczne: ćwiczenia językowe, komunikacyjne, psychomotoryczne.

“Badania słuchu - cel, technika wykonywania oraz interpretacja wyników”

ZAPISY NA WARSZTAT ODBĘDĄ SIĘ W ŚRODĘ I CZWARTEK (24-25.11.2016 r.)

Osoby prowadzące:

Mgr Anna Kruczyńska, Monika Antczak, Kamila Bigos, Karolina Gruszka, Anna Oksiejuk, Piotr Jaroszczak, Aleksandra Porębska, Agnieszka Szymańska, Agnieszka Zielińska, Zakład Logopedii i Językoznawstwa Stosowanego UMCS w Lublinie

W trakcie warsztatów uczestnicy zapoznają się z podstawowym badaniem słuchu obwodowego, jakim jest audiometria tonalna oraz dwoma testami do oceny wyższych funkcji słuchowych: testem różnicowania wysokości dźwięków – FPT a także testem rozdzielności słyszenia DDT i TRS. Audiometria tonalna jest badaniem słuchu mającym na celu wyznaczenie progu słyszenia, czyli minimalnego natężenia dźwięku odbieranego przez pacjenta dla częstotliwości istotnych dla rozumienia mowy. Uczestnicy zapoznają się z istotą badania, techniką jego wykonywania oraz interpretacją uzyskanych wyników (audiogramów). Zaprezentowane zostaną również dwa podstawowe behawioralne testy do badania wyższych funkcji słuchowych, wykorzystywane do diagnozowania centralnych zaburzeń przetwarzania słuchowego (CAPD). Pierwszy test – FPT (Frequency Pattern Test) służy do oceny wysokości tonów oraz percepcji ich kolejności. Testy TRS (Test Rozdzielności Słyszenia – test słowny) i DDT (DDT – Dichotic Digit Test – test liczbowy) badają zachodzące procesy integracji i separacji międzusznej, a ich celem jest ustalenie dominacji ucha w zakresie percepcji dźwięków mowy. Każdy uczestnik warsztatów będzie miał możliwość skorzystania z wymienionych badań oraz wspólnej interpretacji uzyskanych wyników.

“The toxic lesions of the digestive tract”

1. Professor Igor Skrypnyk, Pro-rector of the Scientific and Pedagogical work and Postgraduate Education, Head of the Department of Internal medicine № 1 of the Higher State Educational Establishment of Ukraine «Ukrainian Medical Stomatological

Academy», Honoured Worker of Science and Technology of Ukraine, Doctor of Medical Sciences.

“Drug-induced liver injury: the pathogenesis, modern approach to the treatment and prophylaxis”

2. Professor Ganna Maslova, Associate Professor of the Department of Internal medicine № 1 of the Higher State Educational Establishment of Ukraine «Ukrainian Medical Stomatological Academy», PhD in Medical Sciences, Associate Professor

“Gastroduodenal zone erosive ulcerative lesions in patients with leukemia: predictors, pathogenesis, treatment and prophylaxis”

“Iodine deficiency prevention depending on its regional peculiarities”

1. Professor Liudmyla Bobyrova, Head of the Department of Endocrinology of the HSEE of Ukraine “Ukrainian Medical Stomatological Academy”, Doctor of Medical Sciences, Professor, Laureate of the State Prize of Ukraine in Science and Technology

2. Professor Liudmyla Fedorovych

3. Olena Horodynska, Master of Medicine with a degree in internal medicine, postgraduate student of the Department of Endocrinology with the course on pediatric infectious diseases of the HSEE of Ukraine “Ukrainian Medical Stomatological Academy

“The influence of iodine deficiency on the development of thyroid pathology in Poltava region and measures for its prevention”

Warsztaty plastyczne: “Sztuka mnie opisuje”

Cel terapeutyczny: Poszukiwanie własnych źródeł inspiracji, nawiązywanie dialogu z grupą, dostarczanie podstawowej wiedzy na temat zasad tworzenia i odbioru wizualnego

Grupa docelowa: 8-12 osób

Potrzebne środki: brystol, kredki pastelowe, akryle, pędzle

Plan i przebieg: Postawienie zadania, realizacja, konfrontacja

Rezultat terapeutyczny: Wzbudzenie zainteresowania. Kształtowanie postawy twórczej. Przekazywanie swoich doświadczeń i odczuć podczas pracy twórczej. Poznanie nowej

techniki malarskiej i wzmocnienie poczucia własnej wartości

Praca twórcza: Pozostawienie pracy malarskiej w przestrzeni pracowni. Podjęcie dyskusji, rozmowa na temat zmian postrzegania sytuacji, wizji koncepcji pracy. Tworzenie nowych sytuacji w oparciu o przygotowany wzór (szkic rysunkowy, domalowywanie, wprowadzanie zmian). Ingerencja w formę. Dyskusja, refleksje.

“Zabawy i ćwiczenia wspierające funkcjonowanie ruchowo-sensoryczne dziecka z autyzmem”

Każdy z nas jest wyjątkowy i odbiera świat inaczej. Nasze zmysły działają w swoistej dla siebie harmonii, dzięki czemu czujemy się bezpiecznie i możemy czerpać satysfakcję z podejmowanych życiowych aktywności. W przypadku osób z autyzmem, zmysły mogą być „rozregulowane”. Tak, jakby niektóre były nastawione na maksymalne odczuwanie świata, a inne wyciszone.

Warsztat ma na celu, aby Uczestnik:

Poczuł:

- w czym przeszkadza podwrażliwość zmysłu dotyku,
- jak czuje się osoba, której nos jest wyjątkowo wrażliwy na zapachy,
- czym mogą objawiać się zaburzenia przetwarzania słuchowego,
- jak to jest, gdy widzi się peryferycznie.

Dowiedział się:

- jak wspomóc osobę z autyzmem w sytuacji, gdy któryś z jego zmysłów jest bardzo wrażliwy bądź niedostatecznie wrażliwy,
- jak radzić sobie z niektórymi autostymulacjami,
- jakie proste zabawy można wykorzystać w domu, aby zaspokoić sensoryczne potrzeby osoby z autyzmem i sprawić tym samym, że jej funkcjonowanie będzie się poprawiać,
- jak wykorzystać proste instrumenty muzyczne (na przykład bum bum rurki) do wspomagania rozwoju ruchowego i mowy,
- jakie ćwiczenia wspomagają rozwój ruchowy i zmysłowy.

Przekonał się, że:

- potrafi zaspokoić potrzeby sensoryczne osoby z autyzmem,
- prewencja jest dobrym sposobem na zmniejszenie autostymulacji,
- to nie musi być „lenistwo”, „złośliwość”, „upór”, a może być: nadmierne bądź niedostateczne odbieranie bodźców przez zmysły, zaburzenia w zakresie motoryki małej, dużej bądź integracji odruchów.

Zapraszamy!

“O czym mówią rysunku dzieci”

Osoby prowadzące:

dr hab. prof. WSEI Wioletta Tuszyńska-Bogucka

Warsztaty “O czym mówią rysunku dzieci” przeznaczone są dla studentów kierunków pedagogika, psychologia, studentów specjalności nauczycielskich oraz inne osoby szczególnie zainteresowane optymalizacją warunków rozwoju dziecka. Dostarczą one słuchaczom praktycznych wskazówek, jak odczytywać podstawowe treści, jakie niosą ze sobą prace plastyczne dzieci, pomogą nabyć podstawowych umiejętności orientacji, jaki nastrój, stany emocjonalne oraz inne sygnały zawierają prace plastyczne dzieci. Wiedza taka w efekcie przyspieszyć może decyzje o skierowaniu dziecka do określonego specjalisty bądź w inny sposób zapewniać warunki, optymalizujące jego rozwój.

Warsztaty dla dzieci: “Uśmiech to zdrowie”

Grupa docelowa: dzieci w wieku 4-12 lat

“Uśmiech to zdrowie” – to warsztaty skierowane do dużych i małych. Stawiamy na twórczą edukację, zabawy aktywnie angażujące dziecko i pobudzające jego ciekawość świata. Każda część rozpoczyna się opowieścią, z której stworzymy świat: przestrzeń, rytm, ruch, dźwięk i słowo. Zanucimy, zaśpiewamy, zamruczymy i zagramy! Pobiegamy, poskaczemy, wymyślimy role, hasła i okrzyki. Zamrozimy nasze ruchy, by usłyszeć i odnaleźć to, co w trawie sobie piszczy! Nieobce nam będą rekwizyty, papier, szmatki, klej i sznurki. Zajęcia są prowadzone metodą zabaw i gier teatralnych, każdorazowo dostosowane do potrzeb, wieku i umiejętności grupy uczestniczącej w działaniach.

“Laboratorium Pluszowego Misia”

Grupa docelowa: dzieci w wieku 4-12 lat

Celem warsztatów jest rozbudzenie wśród najmłodszych ciekawości otaczającego świata oraz nauczenie dzieci prowadzenia obserwacji i wyciągnięcia wniosków z doświadczeń i eksperymentów chemicznych. Młodzi adepci chemii aktywnie uczestniczą w przeprowadzaniu doświadczeń przestrzegając przedstawionych zasad, jednocześnie czerpiąc wielką radość z eksperymentowania. Chociaż niektóre eksperymenty wydają się trudne, bo związane są z dziedzinami, takimi jak fizyka lub chemia, to dają dziecku okazję do odkrywania i zgłębiania fascynującego świata przyrody i techniki, a wiedza i

umiejętności uzyskane we wczesnym dzieciństwie są inspiracją i pomostem do wiedzy zdobywanej na kolejnych szczeblach edukacji. Dzieci wykonają wraz z prowadzącymi doświadczenia: „ Jak z herbaty zrobić chemiczną colę?”, „Gumowe jajka”, „Mleko barwione kredą, czyli kilka słów o napięciu powierzchniowym”, „ Z czego składa się kolor flamastra, czyli prosta chromatografia bibułowa”, „Niewidzialny atrament”, „Jajko wpadające do butelki”, „Magia kolorów”, „Erupcja wulkanu”, „Leniwe bańki mydlane”, „Tęczowy koktajl”, „Skaczące confetti”.

“Pierwsza pomoc w praktyce”

Grupa docelowa: osoby powyżej lat 12

Warsztaty z udzielania pierwszej pomocy, a w nich:

1. Ocena sytuacji i prawidłowe wezwanie pomocy.
2. Ocena stanu poszkodowanego, kontrola czynności życiowych.
3. Postępowanie z poszkodowanym nieprzytomnym.
4. Podstawowe Podtrzymywanie Życia – Resuscytacja krążeniowo- oddechowa.
5. Postępowanie w przypadku m.in. krwotoków, poważnych ran i oparzeń.

“Szycie chirurgiczne”

Grupa docelowa: osoby pełnoletnie

Po krótkiej części teoretycznej, prowadzący przedstawiają i uczą zakładania szwów. Do tego celu zostaną wykorzystane świńskie nóżki, których skóra zbliżona jest strukturalnie do tkanki ludzkiej.

Informacja dodatkowa:

Studenci z Lubelskiego Towarzystwa Studentów Analityki Medycznej wykonają również pomiar glikemii przygodnej, ciśnienia tętniczego, BMI, poziomu tkanki tłuszczowej i zawartości wody w organizmie oraz przygotowują pokaz oznaczania grup krwi.

“Wykorzystanie metod pedagogiki cyrku w pracy z dzieckiem autystycznym”

Osoby prowadzące:

mgr psychologii Mirosław Urban

Pedagogika cyrku to dziedzina edukacji, która wykorzystuje rekwizyty cyrkowe do wielowymiarowego rozwoju człowieka. Rekwizyty stwarzają możliwości do rozwoju zarówno fizycznego (nabycie określonej umiejętności manualnej, motorycznej) jak

również psycho-osobowościowego (proces nabywania umiejętności – przekonania na własny temat, wytrwałość, stawiane i realizowanie celów, praca z porażką, frustracją, sukcesem itp.). Różnorodne rekwizyty pedagogiki cyrku, wykorzystując fakturę, kolory, kształty czy dźwięki pozwalają pracować także z dziećmi z różnymi dysfunkcjami w sferze psycho-motorycznej. Podczas warsztatu zaprezentowane zostaną podstawowe rekwizyty pedagogiki cyrku (chustki do żonglowania, piłki, talerzyki rozkręcane, obręcze, flowersticki itp.) oraz przykładowe ćwiczenia, które można wykorzystywać podczas pracy z osobami z różnymi dysfunkcjami.

“Skład ciała- szybka, wiarygodna i bezbolesna ocena dzięki nowoczesnej metodologii i aparaturze.”

Osoby prowadzące:

dr n. farm. Joanna Warchulińska, dr n. biol. Anna Olszewska,

dr n. med. Monika Jakubiak-Hulicz,

dr n. med. Iwona Homa-Mlak

Katedra i Zakład Fizjologii Człowieka, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Warsztaty skierowane są do szerokiego grona zainteresowanych (licealiści i dorośli)
Zajęcia w grupach 15-20 osobowych.

Przewidywany czas: 45 min-1,5 h (zależnie od ilości chętnych do przeprowadzenia badania)

Warsztaty obejmują zapoznanie z podstawową metodologią oceny składu ciała, wyjaśnienie ocenianych parametrów i ich znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania organizmu oraz część praktyczną polegającą na ocenie składu ciała i omówieniu wyników badania dla chętnych uczestników warsztatów.

“Neuronaukowe wymiary i konteksty edukacji - od teorii do praktyki”

Osoby prowadzące:

dr hab. Iwona Morawska i dr hab. Małgorzata Latoch-Zielińska (UMCS)

Celem warsztatów jest zapoznanie uczestników z możliwościami funkcjonalnego wykorzystania teorii neuronaukowych (w tym neuropsychologicznych, neurodydaktycznych, neuroestetycznych) w procesie kształcenia humanistycznego (na wszystkich etapach edukacji). Publikowane wyniki badań nad pracą mózgu, inteligencją emocjonalną i edukacją czytelniczną motywują do szukania i tworzenia rozwiązań metodycznych, które sprzyjałyby realizacji celów i zadań wspierających proces rozwoju „twórczych orientacji życiowych” dzieci i młodzieży w wieku szkolnym. Ważną rolę odgrywać w tym mogą różne teksty kultury – w tym literatura i sztuka – których

zastosowanie edukacyjne powinno odbywać się, m.in. w perspektywie uwarunkowań neuronalnych (neurologicznych). Zgodnie z założeniami przyjmowanymi przez znawców przedmiotu pozwoli to optymalizować warunki procesów kształcenia, będzie też skutkowało zwiększeniu ich efektywności, jakości i unowocześnieniu.

Warsztaty są adresowane głównie do nauczycieli, wychowawców, bibliotekarzy, studentów oraz innych osób zainteresowanych stosowaniem innowacyjnych koncepcji, metod i form kształcenia w pracy z uczniami.

Czas trwania - 90 minut

Liczba uczestników - 25 osób

“Mam trudności w uczeniu się a chcę się uczyć szybko i skutecznie!”

Trudności w uczeniu się powodują, że nie potrafimy (z różnych przyczyn) w określonym czasie przyswoić sobie wymaganej wiedzy i umiejętności. Czynimy postępy w nauce, lecz są one niewspółmierne do nakładu pracy. A tymczasem od młodego człowieka oczekuje się szybkiego i efektywnego uczenia się, dostosowanego do dynamiki zmian zachodzących we współczesnym świecie.

Zaproponowany warsztat adresowany jest do tych, którzy szukają odpowiedzi na pytanie:

Jak uczyć się w zależności od preferowanego stylu uczenia się (wzrokowy, słuchowy i kinestetyczno -ruchowy)?

Jak wykorzystywać wybrane techniki pamięciowe?

Jak efektywnie rozkładać naukę w czasie?

Jak zapanować nad stresem i emocjami?

“Pedagogika Marii Montessori. Rozwijanie potencjału człowieka - założenia i sposoby realizacji”

W świetle analiz psychologów człowieka nie należy przedstawiać jedynie jako produktu przekazu genetycznego i kulturowego. Wśród istot żywych tylko człowiek ma autentyczny potencjał osobowego rozwoju i tylko człowiek ma możliwość uzyskania autonomii wobec czynników biologicznych (Dąbrowski 1989). Człowiekowi przysługuje prawo do samodzielnego kształtowania własnej osobowości, do swobodnego rozwoju (Zeidler 2006, s. 73). Pedagodzy przekonują, że traktowanie siebie jako refleksyjnego projektu staje się dla współczesnego człowieka koniecznością, albowiem tylko przy spełnieniu tego warunku zmieniający się świat stanie się kontekstem działań, a nie zagrożeniem (Nowak-Dziemianowicz 2007, s. 22).

Proces rozwoju, doskonalenia i kształtowania się osoby musi być owocem jej własnych

wysiłków. Podkreślić należy, że jeśli wychowanie w optyce instytucjonalnej związane jest z zewnętrznymi wobec człowieka przepisami i programami, to w optyce osobowej programem jest sam człowiek i jego życie. Model kształcenia dla rozwijania potencjału człowieka opracowała Maria Montessori. W trakcie zajęć warsztatowych zostaną zaprezentowane kluczowe elementy teorii pedagogicznej włoskiej badaczki oraz przykłady zajęć/ćwiczeń wspomagających dziecko w budowaniu własnych umiejętności. Ze względu na proponowaną tematykę zajęcia adresowane są do wszystkich zainteresowanych problematyką wychowania dziecka – rozwijającej się osoby, a zwłaszcza do wychowawców, nauczycieli, rodziców.

